

BYMUSIKKORPSET HEIMDAL,

PORSGRUNN

og litt om musikklivet

i Porsgrunn

i gamle dager.

av Egil A. Gundersen

1991

Lokals
Smq785.067G

BYMUSIKKORPSET HEIMDAL, PORSGRUNN og litt om musikklivet i Porsgrunn i gamle dager. av Egil A. Gundersen

Porsgrunn Janitsjarorkester er "etterkommeren", av Telemarks eldste korps, Bymusikkorpset Heimdal, stiftet (faktisk for 2. gang) i 1886, - den 24. september, - for 105 år siden.

Hvem var det som lot sine toner runge ut over byen i 1905 da avstemningsresultatet etter Unionen med Sverige var klar? Jo det var Bymusikkorpset Heimdal. Avstemningsresultatet i Porsgrunn var et enstemmig "ja" til eget styre, og til toner av "Sønner av Norge" spilt av Heimdal, bølget et veldig tog gjennom gatene fra Osebakken og nedover mot sentrum.

Men da hadde allerede Heimdal virket i mange, mange år.

Og forløperen var her som flere andre steder, - et sangkor!

Men la oss gå enda lenger tilbake.

Porsgrunn hadde tidlig et rikt musikkliv, positivt omtalt allerede på slutten av 1700-tallet. Det ble musisert i "de høiere kretser", bl.a. med sentrum på den gamle gården Jønholt, hvor tollkasserer Rasche residerte. Og byens (første) organist, Schwarch (død i 1814) holdt både konserter og arrangerte ball i sitt hjem. Omkring 1850 ble det startet en (visstnok mer privat) musikkforening i byen. De spilte kammermusikk og hadde også fått stablet på bena et

mindre orkester, men etter noen år, døde det ut. De som var med, var bl.a. direktør Møller og hans 2 sønner, Hans og Jacob Aall Møller. Noter og eiendeler gikk senere over til den nye musikkforeningen.

I november 1867 ble det nemlig startet opp igjen. Det var skipsreder Jørgen C. Knudsen, fullmektig C. Mørch og skipsfører Thorvald Arveskaug som innbød til stiftelse av en "sangforening".

Tilslutningen var upåklagelig, den 16/11 ble foreningen stiftet på den gamle "Kammerherregården".

Jørgen C. Knudsen var den første formannen og i styret hadde han bl.a. med seg Mørch og løytnant Gasmann.

Foreningen er omtalt på den tid som like mye en selskape-elig forening, men det er hevet over enhver tvil at den hadde stor betydning for musikklivet i byen.

Allerede ved første årsskiftet hadde de 60 aktive og 24 passive medlemmer, og flere kom til, - året etter bl.a. en som vi skal komme tilbake til, - Sigvart Andresen.

Men, - dette var musikk i "de

høiere circler", - hornmusikk og offentlig gatemusikk ble her som ellers oftest besørget av omreisende mer eller mindre faste grupper, gjerne utlendinger og ofte tyskere.

I Sangforeningen gikk sangøvelsene bra under ledelse av organisten Oscar Zugbaum. Han var sønn av organisten i Horten som hadde kommet til Norge i 1840-årene med det kjente tyske orkesteret "Harzverein".

Ettersom byens organister har hatt mye å si både for kor, korps og orkester, skal vi gi plass til en oversikt over Porsgrunns organister fra de eldste tider og frem til den tid vi nå snakker om:

(I tiden 1775-1891 var det samme organist i Vestre og Østre kirke)

1782-14 Peter Schwarch
1814-21 J. Frank
1821-59 H. Bye
1859-66 Oftedahl
1866 H. Bye jr.
1866-72 O. Zugbaum
1872-83 Oskar Hansen
(vikar Nils Stridsklev)
1883-84 Theodor Hilde
1884-5 Edvard Olsen fra Skien
1885-7 Karl Svensen
1887-91 Leonard Helland i Vest
1891- I. C. Ramberg i Vest
1891- Leonard Helland i Øst

Allerede i 1868/9 ble det dannet orkester i Sangforeningen og man både spilte og sang og drev med kammermusikk. Etterhvert gled Sangforeningen over til å bli Porsgrunds Musikforening, som har hatt skiftende virke opp gjennom årene, men fortsatt lever den dag i dag.

Interessen for blåsemusikk var imidlertid økende. Nabobyen Skien hadde flere musikkorps startet av ivrige enkelt-

personer, organisten i byen, Edvard Olsen hadde sitt, og Skiens og distriktets største musikkhandler, Oluf P. Gulseth hadde sitt.

(Hvis disse gamle korps hadde vært i live i dag, hadde selvfølgelig de (og fler?) vært fylkets eldste, men de og flere med, hadde forholdsvis kort levetid.)

Og snart kom Porsgrunn etter. Endel av de dyktige amatørerne og ildsjelene i Porsgrunds Musikforening dannet en hornblåser-sekstett som de kalte "Heimdal". Dette navnet hadde de tatt fra den nordiske guden Heimdal som etter sagnet var den som hadde Gjallarhornet.

Den ledende person bak sekstetten var den før omtalte revisor Sigvart Andresen som levde fra 1848 til 1920. Han dirigerte en kort periode også i Porsgrunds Musikforening, men vanligvis var det organistenes jobb. Med seg i Heimdal hadde han bl.a. Hans Stephensen, O. K. Abrahamsen og Nils Mathisen. Notene de brukte var arrangert av den nye organisten i byen, Oscar (eller Oskar) Hansen.

Organist Oscar Hansen.

Han var født i 1852 i Trondheim, og spilte fiolin og piano i ungdommen. 14 år gammel ble han tatt opp i 2. Brigades Musikkorps i Kristiania under den kjente Paolo Sperati. Han var der i 5 år og spilte klarinett og horn og slo tromme. Etter dette, ble han organist i Porsgrunn bare 19 år gammel (1872) og virket til 1883. Da hadde han hatt avbrudd med studieopphold i Leipzig 1878/9, visstnok med støtte fra Gunnar Knudsen. I 1879? fikk han organistposten (og ble hornmusikkinstruktør) i Larvik og flyttet dit 1883. Han var en svært dyktig musiker som også komponerte og fikk utgitt musikk på forlag i hovedstaden.

Men tilbake til Heimdal, som han altså var en av de drivende krefter bak.

Dessverre flyttet altså organist Hansen og det gjorde også andre medlemmer, og dermed gikk den første "Heimdal" i oppløsning.

Slutt på første periode.

De som var igjen gikk over i Porsgrunds Arbeiderforenings Sangforening, stiftet i 1884. En av stifterne der var "Krestjansen på Brannvakta", brannmester Harald Christiansen.

Han hadde kommet til Porsgrunn fra Kristiania i 1881 som murer den gang Østsiden skole og den videregående skolen ble bygget. Senere fant han seg en kone i byen, ble brannkonstabel og avanserte altså senere til brannmester.

Han hadde være med i sangforening i hovedstaden og var svært interessert i musikk og sang. En interesse han forresten delte med sine to svogere, Martin og Peter Pedersen.

Dirigenten i Sangforeningen var Sigvart Andresen og blant medlemmene var det ikke mindre enn 4 bakermestere og en baker!!

Bakermesterne var Kranz, L. Hem, Ellefsen og C. Ulrichsen, mens de andre med-lemmene var baker Grøthing, malermester Petter Johnsen, apoteker Vauvert, Herman Jeremiassen og skomaker Martin Henriksen. Sangforeningen var populære og mye brukt, de sang bl.a. ved flere kjente Porsgrunnsfolks bryllup (Kr. H.Dyring, Adjunkt Carl Lund) og ved Christen Knudsens begravelse.

Så, i året 1886, hadde man da et levedyktig mannskor i byen med interesserte og dyktige leder, men noe musikkorps hadde man ikke.

Dette behovet ble dekket av omreisende musikere.

I tillegg til de omreisende musikanter som avla besøk, hadde byen, ikke minst takket være Porselensfabrikken som offisielt startet i 1887, endel tyskere som også mestret musikkens kunst. 6 tyske musikanter under ledelse av en viss herr Wold hadde, etter sigende, lovet å spille i 17mai-toget i 1886.

Byens honoratiores møtte opp på jernbanestasjonen med svære sløyfer på snippkjolene, og ventet på musikken. De kom imidlertid ikke. Hva var vel 17mai-toget uten musikk? Visstnok reddet Musikkforeningens hornblåsersekstett situasjonen på sparket, men dette var hendelsen som fikk det lokale musikkliv til å bestemme seg, - det var for galt at ikke byen hadde sitt eget musikkorps!

Andresen og Christiansen bestemte seg til å starte opp igjen.

Den 11. juni 1886 stod følgende annonse i "Grenmar":

Hornsextet.

Der skal i Porsgrunds Arbejderforening opøves en Hornsextet, til hvilken Foreningen ved Hjælp af Bidrag fra Brændevinssamlaget skal anskaffe Instrumenter. Foreningen vil muligens ogsaa betale endel av Instruksjonssalæret, men Resten af dette maa erlægges af Sextetens Medlemmer.

De, der ønske at komme i Betragtning ved Dannelsen af denne Sextet, bedes at henvende sig til Undertegnede, der giver Oplysninger.

11/6—86.

Joh. Holler,

p. t. Arbejderforeningens Formand.

Johan Holler, som ogsaa var med i styret i brennevinssamlaget fikk disse til å bevilge 600 kroner til instrumenter for sekstetten og for dette beløpet fikk de 5 instrumenter: "1 liten tuba", "1 lang basun", "2 althorn med bøiler fra Es til F" samt "1 B-kornett".

Ikke dårlig for 600 kroner!

Og med Sigvart Andresen som dirigent tok de fatt under navnet "Porsgrunds Arbejderforenings Hornsextet"

De første medlemmene var:

Skomaker Halvorsen (Esskornett)

Bakermester Kranz (B-kornett)

Blikkenslager Martin Pedersen (Althorn)

Ingebret Gunnarsen (Althorn)

Harald Christiansen (Basun)

Nils Aslaksen (Tuba)

Den 17. mai 1887 debuterte korpset ute. Gjett om de og bysbarna var stolte, - de behøvde ikke "krøsse no'n" for å få musikk 17.mai!

Senere gjenopptok de det gamle navnet Heimdal - og andre periode begynte.

Korpset ble svært populært. De fikk økonomisk støtte fra Porsgrunds Sparebank, og spilte ved alle store anledninger i byen. 17 mai var det selvfølgelig alle paradene og senere på kvelden til dans. De holdt regelmessige konserter på dampskipsbrygga (der hvor Reynolds-monumtet nå står) og opptrådte også ofte sammen med Sangforeningen "Skald", den nåværende Porsgrunn Sangforening. (Stiftet 1890 først som en del av avholdslosjen, men fra 1898 som egen forening). Heimdal spilte også i kirken til jul og påske før kirken fikk sitt nye orgel i 1908. (Det gamle var fra 1782.)

Og hver påske var det koral-musikk fra Storeskott på Borgeåsen og de spilte også koraler fra båt på elva.

„Heimdal“ fra 1889.

Bildet ovenfor, fra 1889 er nok det eldste som finnes av Heimdal, og der er følgende med:

Martin Olsen,
blikkenslager Martin Pedersen,
typograf Eilert Johnsen,
bakermester Kranz,
brannkonstabel Harald Christiansen,
murer Oluf Mathisen,
blikkenslager Petter Pettersen
og August Pedersen.

Nå hadde de også skarptromme med; Ingolf Hobber slo på den. Og dirigenten selv Sigvart Andresen, spilte med på ess-kornett, ser det ut til.

Her er 2 av dem, fotografert nesten 50 år senere!:

„Heimdal"s æresmedlemmer:
1936 (50års-jubileet)

Brannmester Harald Christiansen.

Blikkenslager Peter Pedersen.

Snart hadde byen flere korps ettersom både Porselensfabriken (i likhet med Borgestad Fabrikker) hadde et (bedrifts)musikkorps og Vestsiden Hornmusikk ble stiftet i 1899.

(Porselensmusikken/Vestsiden Hornmusikk gikk senere sammen til et korps, Vestsiden Musikkorps i 1909).

Heimdal hadde mange ærefulle oppdrag. De spilte ved utstillingen i 1894 og ved kongebesøket (Oscar II og Prins Eugen) i 1893. Disse 2

var, med stort følge, - på gjennomreise til Vrangfoss sluser og i denne anledningen hadde Heimdal skaffet seg sorte seilerluer, akkurat slik som Kong Oscar ofte bruke.

Og de spilte ved folkeavstemmingen i 1905.

Heimdal, samt brannmesterens eget "Christiansens orkester", var svært viktige også for byens selskaplige liv, - de spilte til basarer og fest, til sportsstevner og til turer og dans.

De arrangerte selv turer og tilstelninger og der gikk det nok mang en gang livlig for seg. En blir tørst av å blåse, og dirigenten, revisor Sigvart Andresen var visstnok heller ikke noe hengehode.

Tvertimot skal han ha vært en svært lystig fyr, alltid full av skøyestreker og påfunn, alltid i et godt humør og litt av en skuespiller. I mange år var han formann i Musikforeningen og det fortelles at hvis Musikforeningen manglet penger, så arrangerte han konserter, teaterforestillinger, basarer og markeder med ham selv som ledende kraft både som musiker, skuespiller, visesanger og komiker.

Han var svært musikalsk og en flink og allsidig musiker med et godt øre.

Han hadde stor moro av å samle på rare ting, og bl.a. hans spaserstokk var hul og rommet "en god halvflaske" fortelles det.

Byens organister var, som sagt før, - krumtappene i det musikalske liv. Etter organist Hansen kom i korte perioder, organist Hilde, Edv. Olsen (fra Skien) og Svendsen.

Men så kom en som var mer enn et år, nemlig Leonard Helland

(8/10 1865-10/1-1933). Han var også sanglærer ved Porsgrunn kommunale høiere almenskole 1887-98 og fra 1905 til 1932 og på "Porsgrunds Folkeskole" der han begynte i 1906 (for en lønn av 2700 pr.år).

Revisor Sigvart Andresen.

Helland var elev av Alfred Paulsen, - han med "Når fjordene blåner" og "Norge, mitt Norge", og Alfred Paulsen igjen var elev av selveste Grieg!

Helland var svært interessert i musikkorps og dirigerte bl.a. i mange år (fra 1898) Musikkorpset Suoni i Skien (det var faktisk han som fant på navnet "Suoni" = "lyder, klanger, låter" på italiensk). Han var så ivrig i Skien at Porsgrunns-folk fant det svært upassende og ba ham velge hva han ville være, organist i Porsgrunn eller korpsdirigent i Skien! Det skal til og med forårsaket musikerstreik i Porsgrunn. Så han måtte slutte i Suoni i 1907/8, og skapte da store vansker der, men det er

annen historie. Helland var instruktør i Porsgrund Musikforening 1887-95, 1901-?, 1905-32.

Et bilde av Heimdal i 1914 viser 16 medlemmer i mørk dress, mens de ut i 20-årene kan mønstre 21 stolte medlemmer med hvite luer.

Medlemmene på bildet i 1914 var:

Abraham Thorstensen, August Pedersen, Oluf Mathisen, ? Thorsen, Martin Pedersen, Harald Christiansen, Simon Kristiansen, Martin Rennesund, Andreas Kristensen, Andreas Kittilsen, A. Waldemar Klingberg og dirigenten Leonard Helland.

Helland var altså også dirigent i Heimdal og overtok etter Andresen. Leonard Helland var også svært begavet og var en dyktig komponist og arrangør. Hans arrangementer for korpset, hvorav bare noen få er tilbake i dag, skal ha vært svært fint tilrettelagt for den enkeltes talent, slik at han fikk et godt resultat med de kreftene korpset rådde over.

Hans komposisjoner for korpset skal bl.a. ha vært et potpourri over kjente melodier (egentlig komponert for Porsgrunnsklubben "Humanitas" (stiftet 1872)) og hans sørgemarsj, som han skrev til vennen Nicolai Møllers begravelse. Heimdal uroppførte denne og den skal senere være spredd over hele landet.

Det var i organist Hellands dirigent-tid at Heimdal fikk karakteren av bymusikk og samtidig ble de musikalske prestasjoner under hans ledelse visstnok ganske respektable.

Organist Leonhard Helland.

Miljøet i korpset var godt, - mange var jo faktisk i familie med hverandre. (Eks: far og 3 brødre Christiansen + 2 svogre.)

17. mai var fast "arbeidsdag" for korpset, da som nå. Det fortelles en gang de skulle starte morgenparaden fra Osebakken stasjon, så hadde de fleste vært med på en liten fest kvelden før. Det ga seg nok utslag på prestasjonene dagen etter. I "Grenmar" kunne en etterpå lese: "17.mai startet etter tradisjonen med Heimdal som paraderte fra Osebakken stasjon. Det hørtes ut som om hjulmakeren hadde sluppet ut alle grisene sine." (Hjulmaker Halvorsen lenger nede i gaten hadde griser som av og til ble sluppet fri for at de skulle strekke litt på bena. De hylte og hvinte som griser gjør.)

17. mai spilte, som før fortalt, ellers Heimdal til dans om kvelden borte på Urædd stadion. De spilte på skift og ungdommen danset så føykastod.

Heimdal i ca. 1890-årene med 2 dirigenter! (Kan det være et bilde tatt ved overgangen fra den ene til den andre?)

Fra venstre skal vistnok navnene være:

Peter Pedersen, Wilthauer eller Kranz, Johnsen?, Leonard Helland, (ny dirigent?), Sigvart Andresen, (avtroppende dirigent?)(Legg merke til maskotten på armen!) Eilert Johnsen, Martin Pedersen og Harald Christiansen sen.

Men det var nok ikke lettere å drive korps den gang enn nå, - Heimdal fristet en vekslende skjebne opp gjennom årene.

På 20-tallet var det nesten ikke liv igjen i korpset, men ved anlegget av Hydro på Herøya i 1928-9 kom det nye krefter til. Korpset ble reorganisert, og i møte den 15. september 1930 fikk korpset det fulle navnet: Bymusikkorpset Heimdal.

Og med det begynte Heimdals 3. periode.

Korpset startet målbevisst. De vedtok å

- bevare de gamle Heimdals beste tradisjoner og bygge på disse,

- skape et musikkorps for byen med de krav som stilles til det,

- gjennomføre et musikalsk program som kan være byen og korpset verdig og som kan fremme musikklivet i byen.

Samt å

- skape en forening som gir medlemmene og familiene den "rene glede, den tilfredsstillelse og det gode humør" som godt samhold og godt arbeid gir, som det het. En god målsetting som kan være like aktuell for korpset den dag i dag.

Jeg tror at mannen bak disse formuleringene var Harald Christiansen, - sønnen til tidligere omtalte brannmester. Fra 1916 hadde nemlig gamle Heimdal hatt HC jr som dirigent.

Harald junior vokste opp i Wintergate på Kirkehaugen i et hjem som levet og åndet for musikk. Porsgrunnpatrioter de lux har vanskelig for å tilgi at han senere (1918) ble ansatt i Skien Elektrisitetsverk og flyttet til feil side av kommunegrensa. Han var først tegner, så konstruktør og driftsassistent før han

endte som driftsingeniør og nest-kommandere (1951) i E-verket til han døde i 1965.

Harald jr. hadde 3 brødre, August, Hans og Martin. Harald (og kanskje hans brødre og?) var med i guttekorpsset "Varden" i Porsgrunn, Harald visstnok helt fra starten. Varden var tilknyttet losjen (stiftet 1886) og guttekorpsset der må ha vært fylkets første guttekorps og hadde Helland som dirigent de og. (Det gikk inn ca. 1928 da Folkeskolens Guttekorps ble stiftet.)

Harald var en svært dyktig musiker, - men ikke bare det. Han har etterlatt seg en stor mengde komposisjoner for korps og mange av disse finnes i dag i arkivet til korpset i hans håndskrift, f.eks. Tele Marsch, Norsk Marsch (Nr. 1 og 2) og

Driftsassistent Harald Christiansen.

ikke minst Heimdals Parade-marsch som han skrev til korpset sitt i 1927.

Christiansen er jo også kjent for melodien til Porsgrunns-sangen, Breviksangen (1950) og Eidangersangen samt en hel del andre komposisjoner.

(Som et a propos kan nevnes at også organist Helland har satt melodi til en Porsgrunnssang: "Ved randen av sletten hvor porsen gror").

Harald Christiansen var også en dyktig og interessert musiker i Telefylkets Musikkorps en periode, og ikke minst i Skien Musikforenings Orkester og han skrev også musikk til dette orkesteret som ble fremført på konserter. (Harald Christiansen døde i 1965).

Korpset fikk en god, ny start. De tok vare på veteranene, og utnevnte flere av dem til æresmedlemmer, - de var aktive i byens musikkliv med konserter og parader og deltok på stevner i Telemark Fylkes Musikkforbund fra 1931. Da korpset feiret sitt 50-års jubileum i 1936 bestod de av 27 aktive medlemmer med en god besetning. Repertoaret var godt, mye av det tilrettelagt av dirigenten selv, Harald Christiansen.

Senere gikk det opp og ned med Heimdal, - som før.

Det var de gamle kara som holdt det sammen.

Byen hadde fått enda et nytt musikkorps, Porsgrunn Ungdomskorps, stiftet i 1930 og rekrutteringen var etterhvert ikke stor nok til begge korps. (Byens nye organist Finn Skottner, var en tid dirigent i Ungdomskorpset.)

Heimdal måtte ha innlånte musikere for i det hele tatt å kunne spille bl.a. 17. mai. Kristian Wendel kan huske at han og Finn Jebsen fra

Borgestad Musikkorps måtte ta drosje til Porsgrunn etter at de var ferdig med parade på Borgestad for å rekke paraden med Heimdal i Porsgrunn og de måtte skifte uniform i drosjen på vei ned.

Nº *Tele Marsch.*

Trumpet
1. i B

Harald Christiansen
Driftsingeniør

En prøve
på en av
HC sine
marsjer
og et
bilde av
k o m p o -
nisten
ca. 1963.

Heimdal hadde imidlertid sine trofaste medlemmer.

Blandt disse var en som flyttet til Ulefoss, men allikevel syklet han fra Ulefoss til Porsgrunn og tilbake på kvelden for å komme på øvelsene i Heimdal!

I 1952 hadde de fint besøk i Porsgrunn med Elfsborg-garden fra Borås i Sverige. Besøket var en gjenvisitt etter at Heimdal i 1951 hadde tur til Borås. Dirigent da var Bjørn

Kittilsen (etter at Ragnar Hartvigsen hadde hatt dem en liten stund). Turen ble en suksess og ved hjelp av flere innlånte musikere var besetningen ikke så verst. De ble tatt imot med trompetfanfarer og blomster,- spilte overalt, på haveselskap og idrettsplasser, bodde på Ungdomsherberger, besøkte restauranter og hadde en uforglemmelig tur. En større artikkel i Porsgrunns Dagblad etterpå ga et bilde av 4 travle dager for de 25 grå-uniformerte deltagerne.

Korpset hadde nå store problemer med å holde en god nok besetning. Bjørn Kittilsen hadde store krav og de ble nok ikke alltid oppfylt. Det var lansert store planer om hvordan en korpsmusiker "løpebane skulle være" i Porsgrunn basert på alder:

Det var å begynne i

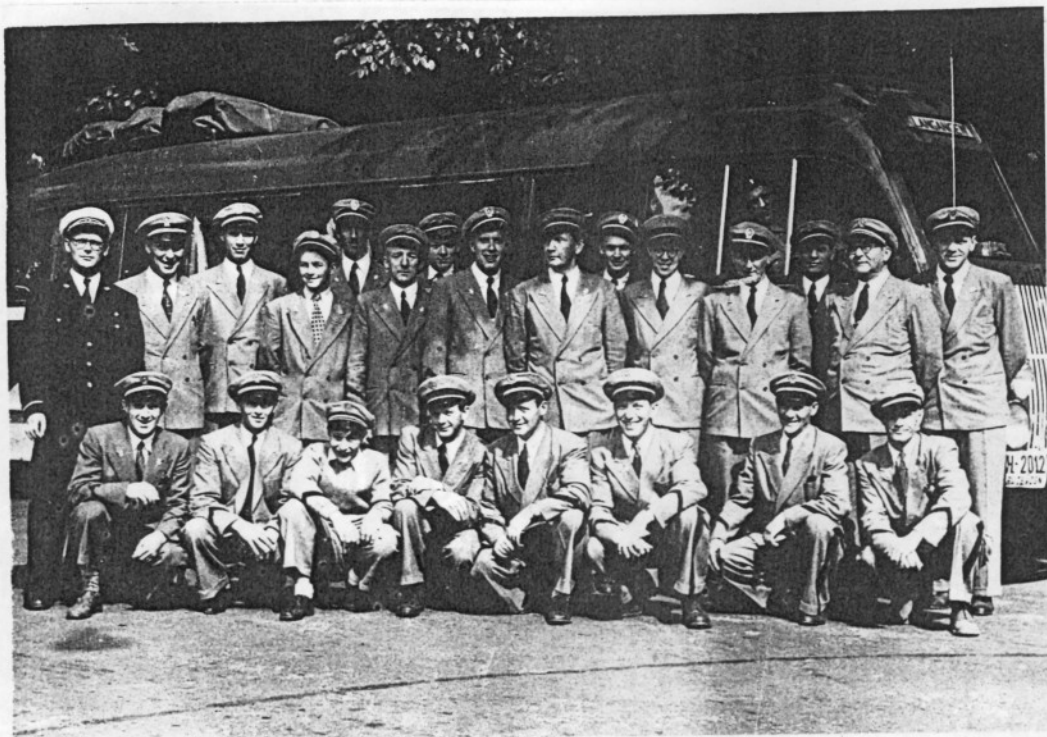
skolemusikken, så over i Porsgrunn Ungdomskorps for der etter noen år å gå over i Heimdal. Det visste seg dessverre at opplegget var finere på papiret enn i virkeligheten.

Utover på 50-tallet strevde begge amatørkorpsene med i det hele tatt å holde liv i rekkene.

Resultatet kjenner vi: I 1954 ble begge korps slått sammen til ett og man valgte det nøytrale navnet Porsgrunn Janitsjarorkester.

Den siste formannen i Heimdal, Hroar Johannesen, ble den første formannen i det nye korpset.

Hroar Johannesen var en drivende kraft, ikke bare i Heimdal og senere Porsgrunn Janitsjarorkester, men også som

Heimdal klar til avreise for Borås 1951. Bildet er utlånt av Ivar Wiik, Heimdals siste aspirant som sitter på huk foran som nr. 3 fra venstre.

1936 (50års-jubileet)

Skrevet
Janitsjar
Skien, de
Kjell A. O.

kretsformann i Telemark Krets
av Norges Musikkorps Forbund
(NMF) (1954-61) og som medlem
i forbundsstyret (1956-61).
Han ble senere, post mortem
(1961), hedret med NMFs
høyeste hederstegn,
Sølvtrumpeten, som nr.2 fra
Telemark. (3 av de 6 som har
fått Sølvtrumpeten i Telemark
har vært fra Porsgrunn
Janitsjarorkester.)

Men, tilbake til Heimdal.
Som ved forrige omorganisering
av Heimdal, den 3., - tok man
vare på det beste fra
tidligere tider, - og slik
bringes arven fra gamle
Heimdal videre i dag, - 105 år
etter.

Korpsets medlemmer i jubileumsåret:

Halvor Teksten:	Kornett I.
Bjarne Norschau:	Kornett I.
Simon Christiansen:	Kornett I.
Karl Torjussen:	Kornett II.
Karl Asbjørnsen:	Kornett II.
Hilmar Larsen:	Kornett III.
Gunnar Dahl:	Trompet I.
Karl Gundersen:	Basun.
Marthin Christiansen:	Basun.
Arthur Aanderø:	Baryton.
Anders Rønningen:	Tenor.
Arthur Gustavsen:	Tenor.
Sverre Øien:	Althorn I.
Johnny Micaelsen:	Althorn I.
Einar Christiansen:	Althorn II.
Alf Seth:	Althorn II.
August Christiansen:	Bass i Ess.
Arne Arnesen:	Bass i Ess.
Alex Micaelsen:	Bass i B.
Sigurd Hempel:	Clarinett I i B.
August Pedersen:	Clarinett II i B.
Rolf Olsen:	Fløite i C.
Aage Lassen:	Piccolo.
Ingv. Johnsen:	Lille tromme.
Hroar Johansen:	Lille tromme.
Randulf Steen:	Stor-tromme.

Korpset i jubileumsåret.

1936 (50års-jubileet)

Skrevet til 105års jubileumskonserteren i Porsgrunn
Janitsjarorkester den 9. november 1991.
Skien, den 4. november 1991.
Egil A. Gundersen, Rønningjordet 21, 3718 SKIEN

Litteraturliste:

Harald Alfsen: Bymusikkorpset Heimdal, 1886-1936
Egil A. Gundersen: "Alltid Foran!" Telemark Krets av NMF 1938-88.
Carl Lund: Porsgrund 1807-1907.
Joh. N. Tønnesen: Porsgrunn Historie, bind 2, 1957.
x: Porsgrunds Musikforening 1867-1917
x: Musikkorpset Suoni 1895-1985.
Diverse lokale avisutklipp.
Samtaler med eldre korpsmusikanter.

Takk til de som
har bidradd
med stoff og
bilder til denne
lille beretning.

Egil

Korpset fotografert i 20-årene.

Bakre/midtre rekker: August Pedersen, William Sivertsen, Larsen, Hervig Dahl, Christiansen, Karl Nilsen, Åge Larsen, Simon Kristiansen, Rønningen, Martin Rennesund, Ånnerød, Thorsen, Karl Thorjussen, August Christiansen.

Foran: Sigurd Hempel, Martin Christiansen, Odd Sjursen, Harald Christiansen sen, Harald Christiansen jr, Petter Pedersen, Alf Seth.

